

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/206/2015
Identifikačné číslo spisu: 2014200140
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2014200140.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: F., narodený XX. apríla XXXX, bytom v Y. proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Trnave, Kollárova 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 17. decembra 2013, č. V/OU-TT-OVBP2-2013/00209/Ve, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 09. apríla 2015, č. k. 14S/26/2014-29 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 09. apríla 2015, č. k. 14S/26/2014-29 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 09. apríla 2015, č. k. 14S/26/2014-29 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie žalovaného zo 17. decembra 2013, č. V/OU-TT-OVBP2-2013/00209/Ve (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým Okresný úrad Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky rozhodol tak, že podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie F. (žalobcu) zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Trnava z 21. júna 2011 č. OSaŽP/32677-52687/2011/Bč (ďalej len rozhodnutie „prvoinštančného správneho orgánu“), ktorým Mesto Trnava (ďalej len „prvoinštančný správny orgán“) uložilo žalobcovi pokutu vo výške 3.000 eur za spáchanie priestupku podľa § 105 ods. 3 písm. e/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) tým, že si nesplnil svoju povinnosť, ktorá mu vyplývala z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o nariadení odstránenia veľkoplošného jednostranného reklamného zariadenia z 29. marca 2010 zn. OSaŽP/29844-17488/2010/Bč, a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného krajský súd zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 35 eur do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 244 ods. 1 a ods. 2, § 247 ods. 1 a ods. 2 a § 250i ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a ustanovenia § 58a ods. 1 a ods. 2, § 71 ods. 1 a ods. 2, § 105 ods. 3 písm. e/, § 43 a § 107 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a skonštatoval, že vzhľadom k tomu, že súd je pri svojom rozhodovaní viazaný rozsahom žalobných dôvodov a skutkovým stavom zisteným ku dňu vydania

napadnutého rozhodnutia dospel krajský súd k záveru, že v preskúmvanej veci prvoinštančný správny orgán ako stavebný úrad porušil ustanovenie § 38 ods. 3 Správneho poriadku tým, že neprizval na miestnu ohliadku žalobcu, napriek tomu, že zákon mu takúto povinnosť ukladá. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že správne orgány musia postupovať v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. V danom prípade krajský súd považoval za jednoznačne zistené a preukázané porušenie Správneho poriadku, keď prvoinštančný správny orgán svojim postupom ukrátil žalobcu na jeho právach, a to najmä tým, že ho neprizval na ohliadku reklamných zariadení.

Na druhej strane krajský súd nepovažoval za dôvodné námietky žalobcu poukazujúce na nezákonnosť aplikácie ustanovenia § 105 ods. 3 písm. e/ Stavebného zákona na konanie týkajúce sa odstránenia informačno - reklamného zariadenia. Bez ohľadu na to, že zákon upravuje stavebné povolenie v ustanovení § 58 a osobitne upravuje povolenie stavebného úradu v prípadoch zmysle § 71 ods. 1 Stavebného zákona, podľa názoru krajského súdu rozhodujúca je skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 43 Stavebného zákona aj informačno - reklamné zariadenie spĺňa podmienky pre uznanie za stavbu, čo bolo konštatované aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. januára 2012, sp. zn. 8Sžp/8/2011, v ktorom bolo uvedené, že ak sa informačné, reklamné a propagačné zariadenie umiestňuje na miestach viditeľných z verejných priestorov a je spojené so stavbou alebo pozemkom, je jeho vlastník, nájomca alebo iný zriaďovateľ povinný vyžiadať si povolenie stavebného úradu. Za tohto stavu by bolo preto dôvodné v súvislosti s neodstránením týchto reklamných zariadení vyvodzovať zodpovednosť a ukladať sankciu v zmysle § 105 ods. 3 písm. e/ Stavebného zákona. Taktiež je možné konštatovať, že výška uloženej pokuty bola zo strany správnych orgánov dostatočne odôvodnená tým, že takéto konanie môže byť napodobňované inými osobami, pričom bolo prihliadané na dobu trvania tohto protiprávneho stavu (jún 2009) ako aj na to, že zariadenie je umiestnené v rozhládovom poli vodiča na križovatke. V tejto súvislosti krajský súd však poukázal na ustanovenie § 107 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z., v ktorom je ustanovené, že pokutu možno uložiť iba do dvoch rokov odo dňa, keď sa orgán oprávnený na uloženie pokuty dozvedel o tom, že právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie porušila alebo nespĺnila povinnosť (§ 106), najneskoršie však do troch rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti alebo keď povinnosť mala byť splnená. Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že lehoty na možné uloženie pokuty žalobcovi, po vrátení veci už uplynú.

Vzhľadom k vyššie zisteným skutočnostiam krajský súd považoval žalobu za dôvodnú, nakoľko obsahom žalobného návrhu bolo preukázané, že vydaním predmetného rozhodnutia došlo k porušeniu práv žalobcu, a to predovšetkým tým, že prvoinštančný správny orgán porušil ustanovenie § 38 ods. 3 Správneho poriadku, keď neprizval na miestnu ohliadku žalobcu, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného krajský súd zrušil postupom podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vrátil správnejmu orgánu na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný vysloveným právnym názorom krajského súdu.

O trovách konania krajský súd rozhodol postupom podľa § 250k Občianskeho súdneho poriadku, keď procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 35 eur za zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu.

Žalovaný podal riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 09. apríla 2015, č. k. 14S/26/2014-29 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“, „odvolanie žalovaného“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na nové konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca listom z 29. júna 2015 a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

V správnom súdnictve preskúmvajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa

doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ale ani na zmenu.

Predmetom konania na krajskom súde bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorým Okresný úrad Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky rozhodol tak, že podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie F. (žalobcu) zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Trnava z 21. júna 2011 č. OSaŽP/32677-52687/2011/Bč, ktorým Mesto Trnava uložilo žalobcovi pokutu vo výške 3 000 eur za spáchanie priestupku podľa § 105 ods. 3 písm. e/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) tým, že si nespĺnil svoju povinnosť, ktorá mu vyplývala z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o nariadení odstránenia veľkoplošného jednostranného reklamného zariadenia z 29. marca 2010 zn. OSaŽP/29844-17488/2010/Bč.

Správne konanie začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu (§ 18 ods. 1 Správneho poriadku). Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon (§ 18 ods. 2 veta druhá Správneho poriadku). Týmto úkonom v danej veci je doručenie oznámenia o začatí správneho konania. Určenie momentu začatia konania je dôležité pre určenie momentu vzniku procesných práv a povinností účastníkov konania.

Konanie o uložení pokuty za priestupok je konanie, ktoré začína z podnetu správneho orgánu, a preto v danom prípade správne konanie proti žalobcovi začalo 05. januára 2011 dorúčením oznámenia o začatí konania o priestupku vo veci porušenia stavebného zákona a predvolanie na ústne pojednávanie zo 06. decembra 2010, č. OSaŽP/29844-75825/2010/Bč. Až od tohto momentu sa stal žalobca účastníkom správneho konania o uložení pokuty za priestupok, a preto pred začatím správneho konania nemal správny orgán pri výkone svojej pôsobnosti žiadnu povinnosť prizvať žalobcu na miestnu ohliadku, lebo žalovaný ešte nevedel o porušení právnych povinností žalobcu, a preto žalobca v tom čase ešte ani nemal postavenie účastníka správneho konania o uložení sankcie za priestupok (rovnako rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. septembra 2014, sp. zn. 7Sžo/15/2013).

Z pripojeného administratívneho spisu podľa odvolacieho súdu vyplýva, že Mesto Trnava formou miestnej ohliadky informačno-reklamných zariadení zistilo informácie v rámci svojej pôsobnosti (štátny stavebný dozor) o tom, že žalobca porušil ustanovenie § 105 ods. 3 písm. e/ Stavebného zákona. Toto zistenie bolo podkladom pre začatie správneho konania o uložení sankcie.

V zmysle Správneho poriadku sú podkladom pre rozhodnutie najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 2 Správneho poriadku). Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (§ 34 ods. 2 Správneho poriadku).

Z formulácie obsiahnutej v rozhodnutí prvoinštančného správneho orgánu „na základe vlastného zistenia stavebný úrad pri uskutočňovaní obhliadky informačno-reklamných zariadení zistil, že predmetné zariadenia neboli odstránené v určenej lehote“ podľa odvolacieho súdu nemožno vyvodzovať, že prvoinštančný správny orgán v danej veci vykonal miestnu ohliadku v zmysle § 38 Správneho poriadku, na ktorú je správny orgán v rámci dokazovania v správnom konaní povinný prizvať účastníka konania (§ 38 ods. 3 Správneho poriadku). Navyiac žalobca nevyužil možnosť zúčastniť sa ústneho pojednávania, na ktoré bol prvoinštančným správnym orgánom riadne a včas predvolaný, vyjadriť sa ku skutočnostiam relevantným pre rozhodnutie vo veci, ani navrhnúť vykonanie dôkazov, ktoré by uloženie pokuty za spáchaný priestupok spochybnili.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a

aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je potom omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav veci a vec, ktorá je predmetom odvolania žalovaného, nesprávne právne posúdil tým, že na vlastné zisťovanie stavebného úradu formou miestnej ohliadky pred začatím správneho konania o uložení sankcie za spáchanie priestupku aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Správneho poriadku a vyhodnotil konanie prvoinštančného správneho orgánu (neprizvanie na miestnu ohliadku pred začatím správneho konania) ako postup, ktorým žalobcu ukrátil na jeho právach.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok Krajského súdu v Trnave z 09. apríla 2015, č. k. 14S/26/2014-29 zrušil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), v ktorom je krajský súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Povinnosťou krajského súdu bude v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.